

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ
Κου ΠΡΟΚΟΠΗ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΣΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ (ΣΕΒ) 28/3/2005.

Κύριε Πρόεδρε,

Μέλη του Προεδρείου,

Κυρίες και κύριοι μέλη του ΣΕΒ,

Θέλω να σας πω ότι είναι για μένα μια σημαντική στιγμή, αυτή η παρουσίαση ορισμένων σκέψεων πάνω στο έργο του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, αλλά και η συζήτηση που θα έχουμε στη συνέχεια. Δε σας κρύβω ότι προσβλέπω περισσότερο στη συζήτηση και στην κριτική, παρά στη δική μου παρουσίαση.

Αρχικώς ήθελα να διευκρινίσω και το εξής: Χαίρομαι ιδιαίτερα που βρίσκομαι εδώ. Όπως ακριβώς συνέβη και με άλλους συναδέλφους μου. Διότι αυτή η Κυβέρνηση, θέλει να έχει με τον ΣΕΒ τις σχέσεις εκείνες που αρμόζουν και σε μια Κυβέρνηση η οποία έχει εκλεγεί για να υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον και στο ΣΕΒ, ο οποίος - μέσα από το θεσμικό του ρόλο πάντα, εκπροσωπώντας βεβαίως τα συμφέροντα των μελών του - για να μπορέσει ακριβώς να προασπίσει το συμφέρον των μελών του, να οδηγηθεί μπροστά, πρέπει πρωτίστως να έχει ως γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Κι αυτό γιατί, μόνο μέσα από τέτοιου είδους προοπτικές είναι δυνατόν να υπάρξει υγιής οικονομική ανάπτυξη, κατάλληλη ώστε τα μέλη του ΣΕΒ να μπορέσουν να αποδώσουν.

Μην ξεχνάμε ότι ο φιλελευθερισμός, έχει ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία κάποιοι ξέχασαν. Φιλελευθερισμός σημαίνει ελευθερία σε ό,τι αφορά το επιχειρείν, αλλά σημαίνει και κανόνες, τους οποίους οφείλουμε να τηρούμε. Σημαίνει ελεύθερο ανταγωνισμό, τον οποίο οφείλουμε να εγγυώμεθα. Σημαίνει κοινωνική δικαιοσύνη και σημαίνει, επίσης, ότι υπάρχουν κυρώσεις, στις περιπτώσεις εκείνες όπου οι κανόνες αυτοί δεν ισχύουν.

Πράγματα που έλειψαν για πολλά χρόνια από τη χώρα μας. Κάποιοι, με ταλαντώσεις εκκρεμούς, μετέβησαν από τους δρόμους του τριτοκοσμικού σοσιαλισμού σε έναν άναρχο νεοφιλελευθερισμό, ο οποίος οδήγησε σε άλλες, σε πολλές περιπέτειες, αλλά πρωτίστως και δυστυχώς οδήγησε σε περιπέτειες και τη Χώρα, τις οποίες τώρα αντιλαμβανόμαστε.

Ίσως γιατί, όταν δε νιώθεις το περιεχόμενο μιας ιδεολογίας, τότε δεν μπορείς να αντιληφθείς και τις πραγματικές της διαστάσεις.

Γι' αυτό ακριβώς οι σχέσεις μας με το ΣΕΒ είναι ξεκάθαρες: Δεν τον θέλουμε θераπαινίδα των επιλογών μας. Τον θέλουμε παρατηρητή, αλλά και κριτή, στο μέτρο των αρμοδιοτήτων του και του θεσμικού του ρόλου πάντα, εκείνων τα οποία κάνουμε. Κυρίως όμως θέλουμε ο ΣΕΒ και οι άλλοι φορείς, οι οποίοι εκπροσωπούν τόσο σημαντικά τμήματα του Ελληνικού Λαού και της ελληνικής κοινωνίας, όπως είναι η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ κλπ. να είναι κριτές έγκαιρα, τη στιγμή που πρέπει.

Γιατί, το προλαμβάνειν, το ξέρετε από το χώρο της οικονομίας, είναι πολύ πιο σημαντικό από το να έρχεται κανείς να θεραπεύσει αποτελέσματα, τα οποία, σε πολλές περιπτώσεις, ή δεν είναι δυνατό να θεραπευτούν ή έχουν πολλές επιπτώσεις.

Όπως επίσης, οι Κυβερνήσεις εκείνες, που προσπάθησαν π. χ., είτε να υμνήσουν τις κριτικές του ΣΕΒ όταν ήταν επαινετικές είτε να σπεύσουν να δαιμονοποιήσουν την παρουσία του, όταν η κριτική ήταν αντίθετη, αυτές οι Κυβερνήσεις, δεν κατάλαβαν ούτε το ρόλο του ΣΕΒ ούτε βεβαίως και την ουσία της οικονομίας.

Αυτό είναι το πλαίσιο με το οποίο εμφανίζομαι ενώπιόν σας. Οι αποφάσεις μας, είναι αποφάσεις τις οποίες εμείς παίρνουμε την ευθύνη. Η κριτική όμως είναι δική σας και είναι ελεύθερη. Μακάρι, το τονίζω, να γίνεται έγκαιρα.

Αυτό, αν είχε συμβεί στο παρελθόν, όχι μόνο από εσάς, αλλά και από πολλές πλευρές, θα είχε αποκαλύψει πολλά για την πραγματική εικόνα της οικονομίας, για την πραγματικότητα της δημόσιας διοίκησης, την οποία σήμερα όλοι γνωρίζουμε.

Έτσι αυτή η Κυβέρνηση χρειάστηκε, όπως άλλωστε είχε δεσμευτεί προεκλογικά - γιατί αυτό ήταν καθήκον της - να κάνει μια απογραφή για να φανεί η πραγματική κατάσταση της οικονομίας, που τόσο επιμελώς κάποιοι έκρυβαν.

Για να δείξουμε πώς μπήκαμε στην ΟΝΕ, ποιο ήταν το πραγματικό κόστος, ποια ήταν η πραγματική εικόνα. Και κατηγορήθηκε η Κυβέρνηση γιατί είπε την αλήθεια.

Τη στιγμή που η αλήθεια αυτή ήταν εθνικό χρέος, απέναντι στον Ελληνικό Λαό, ήταν στοιχειώδες καθήκον, απέναντι σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, που δε συγχωρεί για το μέλλον αποκρύψεις της αλήθειας, γιατί οι επιπτώσεις είναι πολύ βαριές.

Πήραμε την πρωτοβουλία αυτή, με την απαραίτητη διευκρίνιση ότι η αποκάλυψη της αλήθειας, που υπηρετεί πάντα το λαϊκό συμφέρον, δεν αποτελεί για μας, σε καμία περίπτωση, άλλοθι για να αποδεσμευτούμε από υποχρεώσεις που αναλάβαμε με το προεκλογικό μας πρόγραμμα.

Κι ως περάσουμε τώρα στα ζητήματα αρμοδιότητός μου. Την πραγματική κατάσταση της Δημόσιας Διοίκησης τη ζείτε και την ξέρετε, τη διεκτραγώδησε και ο κ. Κυριακόπουλος, ο Πρόεδρος σας, προηγουμένως.

Η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα, χρόνια ολόκληρα, είχε ορισμένα χαρακτηριστικά. Ήταν πρώτα - πρώτα αναποτελεσματική. Το κόστος της ήταν τεράστιο, σε σχέση με την απόδοσή της, και είναι.

Ήταν αδιαφανής, κι η αδιαφάνεια αυτή, οδήγησε σε αποτελέσματα τα οποία ξέρουμε. Υπήρξε επίσης, εξαιτίας ακριβώς της αδιαφάνειας, αίτια και υπαίτια μονοπωλιακών ή τουλάχιστον ολιγοπωλιακών καταστάσεων, που έβλαψαν και βλάπτουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό σε καίριους τομείς της οικονομίας. Υπήρξαν ολιγοπώλια κι υπάρχουν ολιγοπώλια και μονοπώλια ίσως.

Τονίζω ότι αυτός ο κρίσιμος τομέας των δημοσίων συμβάσεων, ο οποίος σημαίνει διαχείριση του δημόσιου χρήματος, έζησε και εξακολουθεί να ζει κάτω από σκιές, ακόμα και σήμερα, να ζει μέσα σε ένα πλαίσιο το οποίο σημαίνει ότι ο ελεύθερος ανταγωνισμός, δεν έχει αποκατασταθεί στις πλήρεις του διαστάσεις.

Γνωρίζουμε όλοι τι σήμαινε αυτό τα χρόνια που πέρασαν. Πώς δημιουργήθηκαν σε καίριους τομείς, όπως είπα πριν, μονοπώλια και ολιγοπώλια, πώς έκλεισαν επιχειρήσεις και γιατί έκλεισαν επιχειρήσεις.

Και το ζήτημα, όταν κλείνουν οι επιχειρήσεις, είναι να ξέρουμε τις ακριβείς αιτίες για να μην τις επαναλαμβάνουμε. Θα πρέπει, το επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά, η κριτική να γίνεται την ώρα που πρέπει.

Γιατί, η γιγάντωση κάποιων, σε κάποιες στιγμές, φαίνεται ένα εγχείρημα, το οποίο ίσως πρόσκαιρα να βολέυει, αλλά οι συνέπειες είναι πάρα πολύ σοβαρές για το μέλλον,

Σ' αυτές τις μονοπωλιακές και ολιγοπωλιακές καταστάσεις, που όπως γνωρίζετε πλήττουν καιρία τον ελεύθερο ανταγωνισμό, ταιριάζει, ιδίως στην ελεύθερη οικονομία, στην πραγματικά φιλελεύθερη οικονομία, η ρήση του Σαίξπηρ: «οι παλιές αμαρτίες ρίχνουν μεγάλες σκιές».

Κι αυτή η Κυβέρνηση, μέσα στο λίγο χρόνο που έχει, αλλά που είναι πολύς, αν συλλογιστεί κανείς πόσο γρήγορα πρέπει να πάμε, είχε να αντιμετωπίσει και έχει να αντιμετωπίσει, αυτή την κατάσταση.

Πορεύεται, λοιπόν, μ' αυτόν ακριβώς το γνώμονα, με βάση το γνώμονα ότι πρέπει να πάρει σημαντικά μέτρα, χωρίς να υπολογίσει κανένα πολιτικό κόστος, χωρίς να σκεφτεί αν θα είναι αρεστή ή όχι, αλλά υποχρεωμένη να υπηρετήσει το δημόσιο συμφέρον.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ξέρετε ότι ανήκει στη χωρία των πολιτικών εκείνων, οι οποίοι θεωρούν ότι στην πολιτική, πρωτίτως, πρέπει να είσαι χρήσιμος, όχι κατ' ανάγκη αρεστός. Μ' αυτό το γνώμονα πορεύεται ως Πρωθυπουργός και μ' αυτό το γνώμονα πορευόμαστε κι όλοι εμείς κι εγώ προσωπικά.

Δε μ' ενδιαφέρει τι θα γίνει αύριο στο χώρο του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και τι θα γράψει ο Τύπος για μένα. Αρκεί, την ημέρα που θα φύγω από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, πρώτον, ο απολογισμός μου να είναι θετικός για το μέλλον και, δεύτερον, εκείνοι που θα έρθουν στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, να μπορέσουν να πάρουν τη σκυτάλη και να συνεχίσουν πάνω σε στέρεες βάσεις το έργο της διοικητικής μεταρρύθμισης.

Γιατί, οι διοικητικές μεταρρυθμίσεις και η επανίδρυση του κράτους, δεν είναι δουλειά, ούτε ενός Υπουργού, ούτε καν μιας Κυβέρνησης. Είναι μια διαρκής προσπάθεια, μια συνεχής προσπάθεια κι η συνέχεια έλειψε από τον τόπο μας.

Γι' αυτό, με όποιο κόστος, θέτουμε τις βάσεις και ας προχωρήσουν άλλοι. Αλλά, τις βάσεις θα τις θέσουμε και δε θα συλλογιστούμε κανένα κόστος.

Μ' αυτές τις σκέψεις, και μετά τη μακρά εισαγωγή, που έπρεπε να την κάνω, γιατί είναι βασικό στοιχείο της πολιτικής μας, ας μου επιτραπεί να μπω στους βασικούς άξονες της πολιτικής που ακολουθούμε και θα ακολουθήσουμε.

Πρώτα - πρώτα, θέλω να τονίσω ότι κάποιος πίστευαν και πιστεύουν, ότι το να υπάρχει ένα ευρύ νομοθετικό έργο, σημαίνει επιτυχία μιας κυβέρνησης. Είναι λάθος!

Σημασία δεν έχει πόσο νομοθετείς, σημασία έχει τι νομοθετείς και κυρίως πόσο το εφαρμόζεις. Γι' αυτό κι έλειψε από τη Χώρα μας, επειδή κάποιος ήθελεν εσκεμμένα να το αγνοήσουν, δυστυχώς, η βασική κανονιστική μεταρρύθμιση, που σημαίνει το πώς νομοθετούμε και πώς μετράμε τα αποτελέσματα της νομοθεσίας μας.

Όπως είναι γνωστό σε πολλούς από εσάς, μολονότι δεν υπήρχε ούτε καν πρωτόλειο μιας τέτοιας βάσης νομοθετικής μεταρρύθμισης, με το που ήρθα στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σύμφωνα και με το πρόγραμμά μας, κατήρτισα αμέσως το σχετικό νομοσχέδιο, το οποίο παρουσίασα στην Κυβερνητική Επιτροπή, το μήνα Ιούλιο, πριν καν τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Αν δεν έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο είναι έτοιμο, όπως γνωρίζετε οι περισσότεροι, είναι γιατί θελήσαμε να το επεξεργαστούν και τα επιμέρους Υπουργεία, ώστε να μην υπάρχει το παραμικρό πρόβλημα. Γιατί, μιλάμε όχι μόνο για τα νομοθετήματα, αλλά και για τις κανονιστικές πράξεις, είτε διατάγματα είτε κανονιστικές πράξεις. Άρα, τα Υπουργεία πρέπει να είναι έτοιμα για την εφαρμογή του. Κάθε Υπουργός που το έχει πάρει θα μας βεβαιώσει, προσωπικά σε ό,τι αφορά το μέτρο των αρμοδιοτήτων μου, ότι το Υπουργείο του είναι έτοιμο, από την επομένη, να το εφαρμόσει. Κι αυτό γιατί προϋποθέτει συμμετοχή των φορέων, της ΟΚΕ και όχι μόνο.

Σημαίνει μετρήσιμα μεγέθη, σημαίνει κανόνες νομοθέτησης. Άρα, τα Υπουργεία πρέπει να είναι έτοιμα για την εφαρμογή του. Ακόμη, θέλαμε κ. Πρόεδρε, να κάνουμε και τις σχετικές συζητήσεις με τον ΟΟΣΑ, ώστε να είμαστε έτοιμοι από κάθε πλευρά.

Ο ΟΟΣΑ ήρθε, πριν από λίγες μέρες, τελειώσαμε τις συζητήσεις, είναι απολύτως σύμφωνος, και τις αμέσως επόμενες μέρες το νομοσχέδιο αυτό θα κατατεθεί. Όχι, το τονίζω, γιατί πρέπει να προσθέσουμε άλλον ένα νόμο σ' αυτό το πάνθεο της ελληνικής νομοθεσίας ή στον κυκεώνα - όπως θέλετε πέντε

το - αλλά γιατί πρέπει να μπουν κάποιοι κανόνες και εμείς να κριθούμε και από την εφαρμογή των κανόνων αυτών και από τη μέτρηση των μεγεθών σε ό,τι αφορά τη νομοθεσία μας.

Περιττό δε να σας πω πως προχωρούμε με τα μέτρα τα οποία έχουμε πάρει. Βλέπετε, με τη βοήθεια του Εθνικού Τυπογραφείου, πέραν του ότι κάθε νόμος γίνεται ένα μικρό τεύχος, το οποίο είναι στη διάθεση του καθενός, λειτουργεί και πολύ πιο αποτελεσματικά η ΚΕΝΕ. Ίσως να το αντιληφθήκατε κι από τα κείμενα των νόμων. Ένα χαρακτηριστικό δείγμα είναι ο νόμος για τα κίνητρα, ο νόμος για την ανάπτυξη, στον οποίο μπορείτε να δείτε την τεράστια διαφορά, σε ό,τι αφορά ακόμα και τη διατύπωση σε σχέση με αυτή που υπήρχε πριν.

Ακόμη, η Διαρκής Επιτροπή Κωδικοποίησης Νομοθεσίας, δουλεύει πυρετωδώς και θα δουλεύει. Αρκεί να σας πω ότι, στο μικρό χρονικό διάστημα που βρέθηκα στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κάναμε κ. Πρόεδρε, φέρνω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα και μόνο, τον Κώδικα Ιθαγένειας, την ώρα που η Ελλάδα είχε να δει νέο Κώδικα Ιθαγένειας, από το 1956.

Το κάναμε γιατί τα ζητήματα της μετανάστευσης και της ιθαγένειας είναι πολύ σημαντικά. Θα ακολουθήσει η σταδιακή κωδικοποίηση της νομοθεσίας, γιατί η κωδικοποίηση είναι εκείνη η οποία μπορεί να αποδώσει. Θα είναι κωδικοποίηση του συνόλου, στην αρχή της βασικής νομοθεσίας κι έπειτα όλων των νομοθετικών μέτρων τα οποία έχουμε, όχι μόνο σε επίπεδο νόμων, αλλά και σε επίπεδο τουλάχιστον διαταγμάτων ή και άλλων κανονιστικών πράξεων.

Αυτά, σε ό,τι αφορά το σκέλος της κανονιστικής μεταρρύθμισης. Από εκεί και πέρα, τονίζω, οι άξονες πάνω στους οποίους κινείται το έργο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, είναι οι εξής:

Λέω κινείται, γιατί δε σας εξαγγέλλω μέτρα. Είναι άξονες που κινούμαστε ήδη, με απτά αποτελέσματα. Μπορεί να μην είναι απόλυτα ικανοποιητικά για ορισμένους, ούτε για μένα, θα ήταν λάθος να είμαι ικανοποιημένος από το έργο μου, είναι λάθος του πολιτικού να είναι ικανοποιημένος από το έργο του, αλλά πάντως είναι μέτρα τα οποία ήδη αποδίδουν, περισσότερο ή λιγότερο, θα το κρίνετε εσείς.

Οι άξονες αυτοί είναι: Πρώτον, μεταρρύθμιση της κεντρικής διοίκησης. Δεύτερον, μεταρρύθμιση της περιφερειακής διοίκησης. Άξονες της αποκέντρωσης, γιατί αποκέντρωση δεν είχαμε στην Ελλάδα κι η θεσμοθέτησή της έχει τεράστια σημασία και θα σας εξηγήσω γιατί.

Τρίτον, θέματα Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Τέταρτον, ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την πολιτική προστασία που τόσο πολύ την έχουμε αγνοήσει στην Ελλάδα, αλλά που έχει μια καθοριστική σημασία για την καθημερινότητα του πολίτη, ακόμα και για το επιχειρείν, για την αντιμετώπιση ιδίως των καταστροφών. Τα αποτελέσματα, σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα που είμαστε Κυβέρνηση, στο χρόνο που είμαι στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ιδίως το φετινό χειμώνα, έχω την εντύπωση ότι ήταν απτά.

Από εκεί και πέρα, θα αναφερθώ στα θέματα τα οποία σχετίζονται με την ισότητα των δύο φύλων και βεβαίως τα ζητήματα της μετανάστευσης. Αυτοί είναι οι άξονες. Επαναλαμβάνω, Κεντρική Διοίκηση, Περιφερειακή Διοίκηση, Αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, Πολιτική Προστασία, Ισότητα, Μετανάστευση.

Είναι οι άξονες του επιστητού, για να το πω έτσι, του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, το οποίο προέκυψε από τη συνένωση δύο Υπουργείων. Περιστό να σας πω ότι, ακόμα και τώρα που μιλάμε, δεν υπήρξε ποτέ από τη συνένωση των δύο Υπουργείων, ένας ενιαίος οργανισμός.

Εδώ και χρόνια, ενώθηκαν τα δύο Υπουργεία και λειτουργούσαν και λειτουργούν, μέχρι να τελειώσουμε τον οργανισμό, σε λίγο χρονικό διάστημα, με δύο διαφορετικούς οργανισμούς.

Από εκεί και πέρα πώς να βρεθεί συντονισμός όλων αυτών των αξόνων πολιτικής που υπάγονται σε αυτό το Υπουργείο; Κι όμως, αυτή τη στιγμή έχουμε μπει στο συντονισμό όλων αυτών των πολιτικών.

Ξεκινάω από το πρώτο άξονα, της Κεντρικής Διοίκησης. Τα αποτελέσματα μέχρι σήμερα τα γνωρίζετε. Αν πάσχει η οικονομία μας σε σημαντικό βαθμό, αν έχουμε τεράστια έλλειψη επενδύσεων, το ξέρετε, οφείλεται κατά μεγάλο μέρος σε μια αναποτελεσματική, γραφειοκρατική και βεβαίως αδιαφανή Δημόσια Διοίκηση.

Γνωρίζετε τι σημαίνει προσέλκυση μιας ξένης επένδυσης. Γνωρίζετε ότι χρόνια ολόκληρα η χώρα έζησε χωρίς εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό. Χωρίς καν περιφερειακό χωροταξικό σχεδιασμό.

Τα αποτελέσματα σάς είναι γνωστά. Δεν είναι μόνο το γεγονός ότι αυτό σήμαινε γραφειοκρατικές αγκυλώσεις. Σήμαινε, λόγω και της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που ορθώς επέμενε σε αυτόν τον τομέα - και μη ρίχνουν άλλοι τα βάρη στο ΣτΕ πολλές φορές - ότι αφού δεν έχεις χωροταξικό σχεδιασμό, άρα σωστή μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, από εκεί και πέρα ήταν αδύνατο να υπάρξει σοβαρή επένδυση.

Κυρίες και κύριοι, μετράω τα λόγια μου. Θεωρείτε τυχαίο εσείς, του ΣΕΒ, το γεγονός ότι οι προηγούμενες Κυβερνήσεις, χρόνια ολόκληρα, απέφυγαν να κάνουν ολοκληρωμένο χωροταξικό σχεδιασμό;

Αν είναι τυχαίο, τότε σημαίνει μια τεράστια ανικανότητα. Αν δεν είναι τυχαίο, αναζητήστε τις αιτίες, που συνδέονται άμεσα με τα φαινόμενα της αδιαφάνειας και της συναλλαγής, της ταλαιπωρίας εις βάρος ορισμένων επιχειρηματιών και υπέρ άλλων.

Αυτό το πληρώνει η χώρα τώρα, αν συλλογιστείτε ότι το 1981, κι είμαι υποχρεωμένος να γυρίσω πίσω, η Κυβέρνηση που παρέδωσε την εξουσία είχε έτοιμο, πριν από τις εκλογές, τον εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό. Το σχέδιο ήταν έτοιμο, αλλά ουδέποτε - όλα αυτά τα χρόνια - θέλησε κάποιος, απλώς να ολοκληρώσει αυτόν το χωροταξικό σχεδιασμό.

Το ανέφερα αυτό, διότι γνωρίζετε τις επιπτώσεις που είχε στην αποτελεσματικότητα της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης, το ξέρετε όλοι και το ζείτε, το ζήτημα είναι τι κάνουμε. Όταν πήγα στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο σχεδιασμός ήταν ανύπαρκτος. Μπορεί να το βεβαιώσει ο κ. Ανδρονόπουλος, ο Γενικός μου Γραμματέας, που προέρχεται από την ιεραρχία. Διάλεξα ένα Γενικό Γραμματέα προερχόμενο από την ιεραρχία, παλιό Γενικό Διευθυντή, με τεράστια πείρα και κοινή αποδοχή.

Γνωρίζει ότι το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», αυτή η ναυαρχίδα πραγματικά, σε ό,τι αφορά το σχεδιασμό της Δημόσιας Διοίκησης, όχι μόνο δεν υπήρχε ουσιαστικά, αλλά κι οι διάφορες δαπάνες που γίνονταν, βρίσκονταν στον αέρα, στην κυριολεξία. Έτσι, από τα πρώτα προβλήματα που αντιμετώπισα, ήταν να μην μπορούν να πληρωθούν δράσεις του προγράμματος, γιατί το Ελεγκτικό Συνέδριο τις έβγαζε εκτός. Ούτε οι

στοιχειώδεις δαπάνες του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» μπορούσαν να πληρωθούν.

Για να μην πω για τις δαπάνες άλλων προγραμμάτων, όπως είναι οι δαπάνες των ΚΕΠ, που προέρχονται από άλλα προγράμματα, όπως το πρόγραμμα «ΑΡΙΑΔΝΗ». Κι αυτό τα ίδια προβλήματα και τα ΚΕΠ, την εποχή εκείνη, βρίσκονταν σε κατάρρευση.

Στο μικρό χρονικό διάστημα, για τα δεδομένα που βρήκαμε στο Υπουργείο, αντικαταστήσαμε αμέσως το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», που επί 2 και 3 χρόνια φυτοζωούσε, χωρίς κανένα στόχο. Φτιάξαμε το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ 2005 - 2007», το οποίο μάλιστα αρχίσαμε να εφαρμόζουμε, πριν καν καταρτιστεί, στο σύνολό του, γιατί δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Δεν μπορούσαμε να περιμένουμε να ολοκληρωθεί αυτό που παρουσιάσαμε στο Ζάππειο προχθές.

Τους άξονες του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» τους ξέρετε. Είναι οι ακόλουθοι: Πρώτον, είναι το θέμα το οποίο σχετίζεται με τις σχέσεις κράτους και πολίτη.

Η φιλικότητα, σε ό,τι αφορά τις σχέσεις αυτές, με την έννοια της εξυπηρέτησης του πολίτη. Εδώ ακριβώς ξέρετε πολύ καλά πως, ότι σε ό,τι αφορά τη φιλικότητα αυτή, ήδη καθιερώθηκαν οι κανόνες με το νόμο 3242 του 2004, που καθιερώνουν συγκεκριμένες προθεσμίες, μέσα στις οποίες πρέπει να απαντήσει η Διοίκηση, συγκεκριμένες προθεσμίες, μέσα στις οποίες οφείλει να εκτελέσει δικαστικές αποφάσεις, ευθύνες για το θέμα αυτό και αποζημίωσης εκ μέρους της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και προσωπική ευθύνη του υπαλλήλου.

Κι εδώ οφείλω να ευχαριστήσω θερμά και να συγχαρώ την ΑΔΕΔΥ, γιατί οι κανόνες αυτοί, επώδυνoi πολλές φορές για το δημόσιο υπάλληλο, μπήκαν με τη συναίνεση της ΑΔΕΔΥ, η οποία και γνωρίζει το πρόβλημα και ταυτόχρονα έρχεται αρωγός προς αυτή την κατεύθυνση.

Το δεύτερο σκέλος του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», είναι εκείνο το οποίο αφορά την οργάνωση γενικά της δημόσιας διοίκησης, ώστε το κεντρικό Κράτος να περιοριστεί σε έναν επιτελικό ρόλο, η Περιφέρεια να έχει περισσότερες δυνατότητες και ιδίως οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Διότι, όλοι γνωρίζετε ότι το Δ' ΚΠΣ, ήδη και το Γ' είναι έτσι, αλλά το Δ' ΚΠΣ, είναι το πλαίσιο των Περιφερειών και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δεν είναι το πλαίσιο του κεντρικού Κράτους.

Αν δεν είναι έτοιμος ο μηχανισμός της Περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το ζήτημα δεν είναι τι θα πάρουμε, αλλά τι θα απορροφήσουμε, από αυτό το μεγάλο πακέτο, το οποίο, το τονίζω, αποτελεί μια σημαντική πρόκληση για τα χρόνια που έρχονται.

Θέλουμε να ετοιμάσουμε και την Κεντρική Διοίκηση στον επιτελικό της ρόλο και ταυτόχρονα την Περιφέρεια και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, για την οποία θα σας μιλήσω στη συνέχεια αφού είναι ο δεύτερος και ο τρίτος άξονας του προγράμματος, πάνω στο οποίο στηριζόμαστε, μιλάω πάντα για το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

Ο τρίτος άξονας, ο οποίος σχετίζεται με το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», αφορά στο θέμα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, στο οποίο αναφερθήκατε προηγουμένως.

Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση σημαίνει μηχανοργάνωση των δημόσιων υπηρεσιών. Μια σοβαρή πολιτεία σημαίνει ότι προχωράει ταχύτατα στη μηχανοργάνωση και ταυτόχρονα παίρνει μέτρα ώστε η μηχανοργάνωση αυτή να μη θίγει βασικές ελευθερίες, κάτι που σημαίνει προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων.

Το ποια είναι η κατάσταση της μηχανοργάνωσης το ξέρετε. Ανύπαρκτα συστήματα μηχανοργάνωσης, ασύνδετα μεταξύ τους και μια «Κοινωνία της Πληροφορίας», η οποία, μολονότι δούλεψε 2,5 χρόνια προηγουμένως, είχε απορροφητικότητα πραγματική 6%. Μέχρι το τέλος του 2004 η απορροφητικότητα είχε πάει πάνω από 15%, μ' αυτά τα μέσα που είχαμε.

Μία από τις παρατηρήσεις σας είναι και η ακόλουθη, σχετικά με το θέμα της κοινωνίας της πληροφορίας: «υπάρχει αυτή η συνδιαχείριση με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας».

Κυρίες και κύριοι, πρέπει να ξέρετε ότι βρισκόμαστε στο μέσο περίπου της διαχείρισης αυτού του προγράμματος. Ο σχεδιασμός που είχε γίνει από την προηγούμενη Κυβέρνηση ήταν, για λόγους που εκείνη επέλεξε, ο ακόλουθος:

Ολόκληρο το πρόγραμμα «Κοινωνία της Πληροφορίας» αποτελείται από δύο σκέλη. Το 1/3 από αυτά, περίπου κάτι παραπάνω από 850 εκατομμύρια ευρώ, το διαχειρίζεται η «Κοινωνία της Πληροφορίας Α. Ε.» για το στενό δημόσιο τομέα.

Τα 2/3, τα υπόλοιπα, της «Κοινωνίας της Πληροφορίας», τα διαχειρίζεται - σχεδόν αποκλειστικά - το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, με τα επιμέρους Υπουργεία, ως προς τους άλλους φορείς.

Άρα, όπως το έφτιαξαν, και στη μέση της διαδρομής του, από τη στιγμή που υπάρχει ένα νομικό πρόσωπο χωριστό για συγκεκριμένο μέρος και τα 2/3, τα υπόλοιπα, τα οποία δεν έχουν σχέση άμεση με την «Κοινωνία της Πληροφορίας Α. Ε.», τα διαχειρίζεται το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, η συνδιαχείριση ήταν δεδομένη από την αρχή.

Ήταν τέτοια η συγκρότηση του προγράμματος. Θα ήταν αδύνατο πρακτικά, να αφαιρέσει κανείς τη συνδιαχείριση, σ' αυτό το πλαίσιο γιατί το πρόγραμμα δε θα μπορούσε να λειτουργήσει, δυστυχώς, λόγω της κακής ρίζας που προϋπήρχε, λόγω του κακού αρχικού σχεδιασμού.

Στο δίλημμα ή να ξεκινήσουμε ένα σχεδιασμό από την αρχή, μεσούντος του προγράμματος και να χαθούν κονδύλια, τα οποία ξέρετε τι σημασία έχουν, ή να διαχειριστούμε καλύτερα τη συνδιαχείριση, επιλέξαμε με το συνάδελφο και φίλο Γιώργο Αλογοσκούφη - κι εδώ θέλω να τον ευχαριστήσω θερμά για την εξαιρετική συνεργασία που έχουμε στον τομέα αυτό, αντίθετα με ό,τι συνέβαινε προηγουμένως μεταξύ των δύο Υπουργείων - αποφασίσαμε να εργαστούμε ώστε η συνδιαχείριση αυτή, ουσιαστικά, να μη δημιουργεί προβλήματα. Γι' αυτό συνεστήθη μια πάρα πολύ λειτουργική επιτροπή, η οποία προχωρά πολύ γρήγορα, στη διαχείριση αυτή, χωρίς καθόλου τριβές.

Κάποιοι από εσάς το παρατήρησαν αυτό, κι είπαν ότι κάπου, σε κάποια σημεία, η «Κοινωνία της Πληροφορίας» δεν κινήθηκε με τους ρυθμούς που θα έπρεπε.

Ωστόσο είναι φανερό ότι προχωρήσαμε πολύ γρηγορότερα από πριν, αν συλλογιστείτε ότι σε ένα χρόνο κάναμε αυτό το οποίο δεν είχε γίνει τα δύο προηγούμενα χρόνια. Κάποιοι βέβαια, σωστά, επισήμαναν ότι μπορούσαμε να πάμε με μεγαλύτερη ταχύτητα.

Ναι, δεν πήγαμε εσκεμμένα. Και ξέρετε γιατί; Γιατί οφείλαμε να ξαναδούμε όλο τον προγραμματισμό των προκηρύξεων που αφορούν τα θέματα των διαγωνισμών της «Κοινωνίας της Πληροφορίας Α. Ε.».

Διότι, κυρίες και κύριοι, αποκαλύψαμε κάτι το οποίο όλοι το γνωρίζετε. Ο τρόπος με τον οποίο είχαν γίνει οι προκηρύξεις προηγουμένως, κάθε άλλο παρά συμβιβάζονταν με την έννοια του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Δεν το γνωρίζετε, δεν ξέρετε ποια ήταν τα αποτελέσματα των διαγωνισμών εκείνων; Αν συνεχίζαμε με τον ίδιο προγραμματισμό, το μηχανισμό που είχε στηθεί και με τον τρόπο με τον οποίο είχε στηθεί, έπρεπε απλώς να ολοκληρώσουμε εκείνο το οποίο προηγουμένως είχε γίνει και το οποίο οδηγούσε σ' αυτό το 6% της απορροφητικότητας που σας είπα προηγουμένως.

Καθυστέρησε λιγάκι, αλλά τα αποτελέσματα της επιτάχυνσης θα είναι πολύ πιο ευνοϊκά και για το σύνολο του έργου και για τη διαφάνεια και για τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Γιατί, αυτή η Κυβέρνηση, όφειλε ταυτόχρονα και να μην επιβραδυνθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης και να εξασφαλίσει όρους διαφάνειας και ελεύθερου ανταγωνισμού. Σας διαβεβαιώ ότι αυτό δεν είναι πάντα εύκολο να το πετύχεις χωρίς, τουλάχιστον στιγμιαία, να υπάρξουν ορισμένα σκαμπανεβάσματα.

Από εκεί και πέρα, ο άλλος άξονας του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», είναι αυτός που σχετίζεται με τα θέματα της περιφερειακής ανάπτυξης, τα θέματα της ισότητας, τα θέματα των φυσικών καταστροφών και τέλος, το 7^ο υποπρόγραμμα, που είναι αυτό που αφορά ζητήματα που άπτονται της τεχνικής υποστήριξης του προγράμματος.

Μέσα από αυτό θέλουμε να δημιουργήσουμε μια δημόσια διοίκηση, η οποία να έχει υπηρεσίες αποδοτικές και φιλικές. Για τη φιλικότητα σας είπα. Επιτρέψτε μου όμως να κάνω μια διευκρίνιση, την οποία θεωρώ απαραίτητη. Από πλευράς δομών ενισχύσαμε τα ΚΕΠ. Αλλά πρωτίστως, σε ό,τι αφορά τα ΚΕΠ, πρέπει να σας πω ότι η λειτουργία τους, στην πραγματικότητα αν το δείτε, ισοδυναμεί με ένα by pass ή με ένα βηματοδότη.

Διότι, αν λειτουργούσαν σωστά οι δημόσιες υπηρεσίες δε θα χρειαζόνταν τα ΚΕΠ. Στην πραγματικότητα αυτά είναι ένα είδος βηματοδότη. Όταν φτάσουμε στο σημείο η διοίκηση να λειτουργεί αντιγραφειοκρατικά, θα μπορούσαν τα ΚΕΠ να επιτελούν άλλες λειτουργίες.

Πρόεδρε, ξέρετε ότι στη δημόσια διοίκηση θα μπορούσαν να επιτελέσουν άλλες λειτουργίες, αφού προσαρμοστούν, με μόνιμο προσωπικό και συγκεκριμένη δόμηση, προσανατολισμένα στις ανάγκες της Δημόσιας Διοίκησης. Πάντως, αυτή τη στιγμή είμαστε υποχρεωμένοι να τα στηρίξουμε ώστε και να κάνουν εργασίες με ταχύτητα, σε ό,τι αφορά ιδίως την πληροφόρηση και ολοκληρωμένες συναλλαγές και κυρίως ολοκληρωμένες

συναλλαγές που αφορούν το επιχειρείν. Στην κατεύθυνση αυτή ξεκινήσαμε την προσπάθεια, μαζί με τον Δημήτρη Σιούφα, στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα» και νομίζω ότι θα πάμε πολύ σύντομα προς αυτή την κατεύθυνση, ώστε πολλές από τις δραστηριότητες, οι οποίες σήμερα γίνονται από Δημόσιες Υπηρεσίες, με τεράστιο γραφειοκρατικό κόστος, να γίνονται μέσω των ΚΕΠ.

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και αφορούν την επιχείρηση.

ΠΡ.ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για την επιχείρηση ακριβώς, μιλώ για την επιχειρηματικότητα, δηλαδή, για ολοκληρωμένες συναλλαγές. Γι' αυτό ο νόμος 3242 μετατρέπει σιγά - σιγά τα ΚΕΠ σε αυτό που λέμε Κέντρα Ολοκληρωμένων Συναλλαγών, που δεν αφορούν μόνο τον πολίτη, αλλά θα αφορούν και τις επιχειρήσεις.

Δεδομένου ότι ορισμένες σημαντικές διοικητικές πράξεις, θα μπορούν να γίνονται μέσα από τα ΚΕΠ και δια των ΚΕΠ, χωρίς βεβαίως να χρειάζεται η γραφειοκρατική διαδικασία που υπάρχει σήμερα, μέσα από τη δημιουργία υπηρεσιών μιας στάσης. Κι αυτό γιατί ξέρετε ότι η μια στάση αποφεύγει και τις κακοτοπιές της γραφειοκρατίας, αλλά και τις πηγές της διαφθοράς.

Βασικός κανόνας της διοικητικής επιστήμης είναι ότι, όσο περισσότερες υπηρεσίες έχεις, τόσο περισσότερες, δυνητικές τουλάχιστον, αιτίες διαφθοράς μπορείς να δημιουργήσεις.

Από κει και πέρα, από πλευράς διαδικασιών, προχωρούμε με ρυθμούς, που θα τους δείτε στο μέλλον, ώστε η διοίκηση πρώτον, ότι πληροφόρηση έχει στο εσωτερικό της να μη χρειάζεται να την προσκομίζει σ' αυτήν ο διοικούμενος. Έτσι, να μπορούν να επικοινωνούν οριζόντια οι δημόσιες υπηρεσίες και να χρησιμοποιούν την πληροφορία που διαθέτουν.

Αυτό μέχρι σήμερα ήταν αδύνατον. Αδύνατον και γιατί δεν το ήθελαν εκείνοι που κυβερνούσαν, αδύνατον γιατί δεν υπήρχαν και τα συστήματα ή η μηχανοργάνωση ή ακόμη πιο τραγικό τα συστήματα αυτά ήταν μη συμβατά μεταξύ τους! Μηχανοργανώνουμε και ταυτοχρόνως κάνουμε συμβατά όλα τα συστήματα όπου υπάρχουν, ώστε η πληροφόρηση να χρησιμοποιείται οριζόντια.

Μέσα δε από το πρόγραμμα του Εθνικού Δημοτολογίου, που αυτή τη στιγμή προχωρά, ό,τι αφορά ζητήματα προσωπικής και οικογενειακής κατάστασης, πάντοτε βέβαια υπό την προστασία των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, το τονίζω για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, όλα

αυτά θα είναι στη διάθεση κάθε Δημόσιας Υπηρεσίας ώστε να αποφύγουμε πλέον πιστοποιητικά γεννήσεως και όλα αυτά, τα οποία δεν χρειάζονται.

Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες μπορούν να αντλούν τα στοιχεία που χρειάζονται επικοινωνώντας μεταξύ τους χωρίς να τα ζητούν από τον διοικούμενο. Αλλά, κι αν ο πολίτης χρειάζεται κάπου ένα τέτοιο πιστοποιητικό να μπορεί να το πάρει από την τελευταία υπηρεσία και από το τελευταίο ΚΕΠ της χώρας, μέσω του ηλεκτρονικού υπολογιστή, από τη βάση δεδομένων στην οποία θα έχει πρόσβαση οποιαδήποτε δημόσια υπηρεσία.

Το Εθνικό Δημοτολόγιο ήδη, αυτή τη στιγμή, είναι θεσμοθετημένο. Προχωράμε και στην εφαρμογή του και σε ότι αφορά την οργάνωσή του. Επίσης -το τονίζω- προχωράμε και στις διαδικασίες που αφορούν τη διασύνδεση των υπηρεσιών ώστε και όλα τα άλλα στοιχεία, τα οποία διαθέτει κάθε υπηρεσία να είναι αξιοποιήσιμα για την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Πριν από λίγες ημέρες έστειλα στον Γιώργο Αλογοσκούφη και την απόφαση για την υποχρεωτική ανασύσταση φακέλου. Χάνει ένα φάκελο η διοίκηση; Θα τον ανασυνιστά μόνη της! Όχι προσφεύγοντας στον διοικούμενο.

Επίσης, στείλαμε στο Συμβούλιο Επικρατείας και το πρώτο διάταγμα με το οποίο μειώνουμε τις υπογραφές που χρειάζονται σε πολλές διοικητικές πράξεις. Έχουμε κανονιστικές πράξεις που χρειάζονταν 5-6 και 7 υπογραφές. Τις μειώσαμε δραστικά.

Ορισμένα Υπουργεία είχαν την τόλμη να δώσουν πολλές αρμοδιότητες που ήταν πραγματικά άχρηστες. Πρωτίστως εδώ θέλω να πω ότι υπήρξε σημαντική η συνεισφορά του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργείου Ανάπτυξης. Έβγαλαν από πάνω τις αρμοδιότητες που στο κάτω-κάτω δεν θα χρειαζόντουσαν και επομένως αποφεύγουμε διαδικασίες αυτού του είδους.

Για να μην σας ταλαιπωρώ, θα ήθελα να σας πω επίσης πως, σε ότι αφορά τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την αποκέντρωση, παίρνει σάρκα και οστά η εξαγγελία ότι ήρθε η ώρα της Περιφέρειας. Γιατί, χωρίς την Περιφέρεια δεν μπορεί να υπάρξει οικονομική ανάπτυξη, δεν μπορεί να υπάρξει Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Τι ήταν μέχρι σήμερα η Περιφέρεια όλοι το γνωρίζουμε. Ο περιφερειάρχης; Ιμάντας μεταφοράς κομματικών αρμοδιοτήτων. Αντί να είναι οι προσωπικότητες της περιοχής τους ήταν άγνωστοι. Ουδείς τους ήξερε

εκτός από τον Υπουργό. Άλλαζαν όχι μόνο όταν άλλαζαν οι κυβερνήσεις, αλλά κι όταν άλλαζαν οι Υπουργοί.

Σε μία ερώτηση την οποία είχα καταθέσει ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ρώτησα «γιατί μεταξύ ενός Υπουργού και του διαδόχου του στο Υπουργείο Εσωτερικών άλλαξαν οι περιφερειάρχες;», η απάντηση της τότε Υπουργού ήταν καταλυτική, «οι δικοί μου είναι καλύτεροι»!...

Σ' αυτήν την πορεία πορευόμαστε, κύριοι. Κι αντιλαμβάνεστε ότι δεν μας ταιριάζει αυτή η νοοτροπία. Εμείς, ως Κυβέρνηση, προχωράμε σε μία περιφέρεια όπου ο περιφερειάρχης είναι επί θητεία. Με Περιφερειακό Συμβούλιο, το οποίο θα είναι αρμόδιο για τον περιφερειακό σχεδιασμό, με διαχειριστική αρχή, την οποία θα έχει κάθε Περιφέρεια, με πολιτική προστασία που θα έχει κάθε Περιφέρεια.

Η Περιφέρεια πρέπει να είναι η Κυβέρνηση σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Αν δεν γίνει αυτό, δεν μπορεί να αλλάξει τίποτε ουσιαστικά. Ο Υπουργός οφείλει να έχει την πολιτική ευθύνη και την επίβλεψη. Μ' αυτά τα μέτρα κι αυτήν την πορεία, η οποία στο μεταξύ εξελίσσεται, ανεξάρτητα από το νόμο που έρχεται, καταφέραμε ορισμένα πράγματα που φαινόντουσαν άγνωστα στο παρελθόν.

Ίσως να μην γίνονται αντιληπτά, όπως δεν έχει γίνει, παραδείγματος χάρη, αντιληπτό το ότι έχουν μειωθεί πολύ οι ουρές στις δημόσιες υπηρεσίες. Αυτό δεν έγινε ως δια μαγείας.

Έχουν γίνει βήματα τα οποία, μπορεί να μην είναι αρκετά, είναι όμως σημαντικά. Σ' αυτήν την προσπάθεια της οργάνωσης της Περιφέρειας καταφέραμε κάτι, το οποίο χρόνια ολόκληρα οι προηγούμενες Κυβερνήσεις δεν το είχαν καταφέρει.

Σας είναι γνωστό ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που έχει η περιφέρεια του λεκανοπεδίου είναι το ζήτημα το οποίο αφορά τη διαχείριση των απορριμμάτων.

Ήταν γνωστό ότι το Ταμείο Συνοχής, το οποίο αφορούσε τη βοήθεια για δαπάνες έργων πάνω από 250 εκατομμύρια ευρώ, ουδέποτε είχε στερξει να διασφαλίσει τα χρήματα αυτά για την Ελλάδα. Γιατί; Γιατί ουδέποτε ο ΕΣΔΚΝΑ με την Περιφέρεια είχαν συνεννοηθεί.

Λοιπόν, τον Οκτώβριο τελείωσε και υπογράφηκε η σχετική συμφωνία. Λίγο πριν από το τέλος του έτους εγκρίθηκαν τα χρήματα αυτά κι επιτέλους ξεκινάμε την οριστική επίλυση του προβλήματος που αφορά τη διαχείριση των απορριμμάτων για το Λεκανοπέδιο, ιδίως σε ότι αφορά τα Λιόσια και τη Φυλή, μέσα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και μέσω του Ταμείου Συνοχής.

Αυτό δεν φάνηκε και δεν τονίστηκε, αλλά πώς έγινε; Έγινε γιατί θελήσαμε να πούμε «ναι, ο ΕΣΔΚΝΑ μπορεί να έχει την αρμοδιότητα αυτή κι εμείς να επιβλέπουμε». Δεν ήρθαμε να υπολογίσουμε το πολιτικό κόστος, δε σκεφτήκαμε το ποιοι είναι αυτοί κι αν κομματικά μας ανήκουν.

Εξασφαλίζουμε τη νομιμότητα των ενεργειών και τη διαφάνεια, αλλά εμπιστευόμαστε την Τοπική Αυτοδιοίκηση γιατί αυτό απαιτεί, άλλωστε, η λογική του Γ' και του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Σε ότι αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν χρειάζεται να πω πολλά. Ένα θα τονίσω: Πρώτον, βρήκαμε τον Α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης με το «ΕΠΤΑ», το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκείνο που έγινε για τον περίφημο Καποδίστρια, να μην έχει εφαρμοστεί ούτε μέχρι τη μέση, όταν ήταν γνωστό ότι τελείωνε 31/12 του 2004.

Όταν πήγα στο Υπουργείο, κυρίες και κύριοι, ειρήσθω εν παρόδω, γιατί πρέπει κάποτε να λέγονται αυτά τα πράγματα, όταν μπήκα στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης το πρώτο πράγμα που κοίταξα, επειδή ήξερα ότι έχω να κάνω εκλογές τον Ιούνιο, κοίταξα να δω τι χρήματα είχα για τις εκλογές, για τις Ευρωεκλογές.

Ξέρετε ότι ο προϋπολογισμός του 2004 δεν είχε προβλέψει χρήματα για τις εκλογές αυτές και ότι τις έκανε αυτή η κυβέρνηση εκ των ενόντων; Αυτή ήταν η πρόνοια της προηγούμενης Κυβέρνησης.

Λυπούμαι που κάνω αυτού του είδους την αναδρομή, αλλά δεν μπορώ να την αποφύγω όταν ξέρω, παραδείγματος χάρη, μέσα στο 2004, υπό ποιους όρους πορεύτηκε αυτή η Κυβέρνηση. Και το λέω αυτό για την Τοπική Αυτοδιοίκηση γιατί; Όταν πήγα, κατάπληκτος, εκτός απ' αυτό είδα το εξής: Τελείωνε 31/12/2004 το πρόγραμμα «ΕΠΤΑ», αυτό το περίφημο Πρόγραμμα για τον Καποδίστρια οι υπηρεσίες δεν είχαν την εναλλακτική λύση τι θα γίνει στη συνέχεια!

Ακόμη, για χρόνια ολόκληρα υπεξαιρούνταν πόροι από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα πρώτον,

εκτελέσαμε τον προϋπολογισμό και για πρώτη φορά δόθηκαν, όχι μόνο το σύνολο των χρημάτων στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού, αυτά που προβλέπονταν στον προϋπολογισμό, κάτι που ποτέ δεν είχε γίνει, αλλά τους δόθηκαν πάνω από 150 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον γιατί υπήρχαν Δήμοι που κατέρρεαν οικονομικά.

Πού τα βρήκαμε; Τα βρήκαμε διότι απλώς περιορίσαμε σπατάλες. Αν συλλογιστεί κανείς ότι κάναμε τις Ευρωεκλογές με τα μισά περίπου χρήματα από αυτά που είχαν δοθεί για τις εθνικές εκλογές, αντιλαμβάνεται τι εννοώ. Και μη μου πει κανείς ότι οι Ευρωεκλογές κοστίζουν φθηνότερα, γιατί λειτούργησαν πάνω από 100 εκλογικά κέντρα στο εξωτερικό με ότι σημαίνει η οργάνωσή τους από πλευράς εξόδων.

Παράλληλα, διαμορφώσαμε το Πρόγραμμα «Θησέας», το οποίο ψηφίστηκε πριν τελειώσει το 2004. Είναι ένα πρόγραμμα εντελώς διαφορετικό και τις παραμέτρους του τις γνωρίζετε. Όσοι είστε ιδίως από την επαρχία γνωρίζετε τη σημασία του για την Περιφέρεια. Είναι αναπτυξιακό Πρόγραμμα, το οποίο στηρίζεται στη λογική ότι επιτρέπουμε στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να έχουν όλα τα χρήματα που τους ανήκουν.

Για το 2005 τους δίνουμε λοιπόν όχι μόνο αυτά που πήραν πέρσι, αλλά και 14% επιπλέον και μάλιστα σ΄ αυτήν την οικονομική συγκυρία. Πρόεδρε, 14% ήταν η αύξηση των πόρων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης σε σχέση με το 2004 μ΄ αυτήν την οικονομική συγκυρία.

Διότι, αν δεν το κάναμε αυτό, τότε δεν θα ήταν δυνατόν να γίνουν έργα στην Περιφέρεια, δεν θα ήταν δυνατόν να γίνουν σε καμία περίπτωση – αν θέλετε– μελέτες κλπ, τα οποία πρέπει να οδηγήσουν τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην προετοιμασία για να ανταποκριθούν σ΄ όσα απαιτούν και το Γ΄ και το Δ΄ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Άρα έπρεπε να ενισχυθούν οι ΟΤΑ και ενισχύθηκαν. Δεύτερον, περικόψαμε άλλα κονδύλια, τα οποία στο κάτω-κάτω δεν χρειαζόνταν, για να τα δώσουμε εκεί και το κυριότερο, εγώ ο ίδιος ως Υπουργός Εσωτερικών αρνήθηκα τη λογική που υπήρχε πριν, όταν ο κ. Υπουργός έδινε αυτός τα χρήματα σε ΟΤΑ της αρεσκείας του ή της Περιφέρειάς του, ασκώντας προσωπικές πολιτικές.

Γι΄ αυτό βλέπατε ότι, παραδείγματος χάρη, τα Χανιά ή η Αιτωλοακαρνανία ήταν το «Ελντοράντο» των Οργανισμών Τοπικής

Αυτοδιοίκησης, αλλά όλη η υπόλοιπη περιφέρεια -τυχαία ανέφερα τα παραδείγματα- όλες οι άλλες περιφέρειες στέναζαν.

Η λογική του «Θησέα» είναι αναπτυξιακή. Μπορούν οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στο πλαίσιο των χρημάτων που τους δίνουμε, να ετοιμάσουν ώριμα έργα για να προχωρήσουν με διαφάνεια! Ναι ή όχι; Αν μπορούν, είναι δικό τους θέμα η ανάπτυξη του Τόπου.

Κι από κει και πέρα υπάρχει κι ένα δεύτερο θέμα: Όλα τα χρήματα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όλων των Υπουργείων μπαίνουν σε κοινό κωδικό και μόνο το 20% προορίζεται για οριζόντιες δράσεις, κάτι που είναι υποχρεωτικό για έκτακτα θέματα, τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσει το Κράτος, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Πότε έγινε αυτό το πράγμα στην ελληνική επικράτεια από πλευράς οικονομικών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης;

Και σας τονίζω ότι, φέτος τα κονδύλια είναι και 14% αυξημένα και αποδίδονται στο σύνολό τους. Αποδόθηκαν και το 2004 και αποδίδονται και το 2005. Πριν είχαμε τη λογική της υπεξαίρεσης. Ξέρετε πόσα υπεξαირέθηκαν και πόσα ιδίως την κρίσιμη περίοδο της εισόδου της Χώρας στην ΟΝΕ; Και τότε, βεβαίως, αφαιρούνταν χρήματα από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης για να πάνε αλλού, προκειμένου να μας δείξουν, μέσα από τη «δημιουργική λογιστική», ότι όλα πάνε καλά.

Το τι πλήρωνε η Τοπική Αυτοδιοίκηση και τι βρήκα εγώ ως Υπουργός, σας το εξήγησα: Δήμους υπό κατάρρευση, Δήμους με Δημοτικά Καταστήματα, τα οποία ήταν σε πλειστηριασμό, πράγματα που συμβαίνουν ακόμα και τώρα. Όλα αυτά όμως θεραπεύονται σιγά-σιγά χωρίς φανφάρες, χωρίς δημοσιότητα, γιατί στον Τόπο μας -όπως ξέρετε- ό,τι θετικό γίνεται δεν είναι αντικείμενο δημοσιότητας.

Να έλθω όμως τώρα, εν τάχει, και για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που επί 10 χρόνια δεν είχε θεσμοθετημένους πόρους. Δεν είχε πόρους κι γι' αυτό δεν μπορεί να πει κανείς ότι φταίει καμία κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση θεσπίστηκε το 1994. Δέκα ολόκληρα χρόνια λοιπόν δεν υπήρχαν πόροι γι' αυτήν.

Καταθέτουμε ήδη στο Γενικό Λογιστήριο, υπογράφεται νομίζω αύριο, το νομοσχέδιο με το οποίο αποκτά, επιτέλους, τους δικούς της πόρους, που είναι, όπως ξέρετε, το 2% του ΦΠΑ και το 15% των τελών κυκλοφορίας. Αυτά τα ποσά θα πηγαίνουν στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Το 1% του ΦΠΑ πηγαίνει για τα λειτουργικά τους έξοδα, το άλλο 1% πηγαίνει για τα αναπτυξιακά τους προγράμματα και το 15% για τα έργα οδοποιίας, ώστε να ξέρουμε πού διατίθενται. Και παίρνουμε πίσω, τα φορτώνεται ο Κρατικός Προϋπολογισμός, όλα τα προνοιακά επιδόματα, τα οποία οι προηγούμενοι είχαν φορτώσει πάνω τους και που, στην πραγματικότητα, δεν άφηναν τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση να κάνει τη δουλειά της. Γι' αυτό όλοι αναρωτιούνταν τι κάνουν οι Νομαρχίες.

Πώς να λειτουργήσουν αναπτυξιακά οι Νομαρχίες όταν πέταγε το Κράτος έδιωχνε από πάνω του ό,τι αρμοδιότητα δεν ήθελε και βεβαίως πού να βρει τις δυνατότητες για να ασκήσει τον αναπτυξιακό ρόλο της η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση; Γι' αυτό ακούτε όλα αυτά περί κατάργησης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, περί δημιουργίας υπερνομαρχιών, όταν ξέρουμε οι υπερνομαρχίες πώς έχουν λειτουργήσει σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Και, το χειρότερο, διατυπώνονται από αυτούς που δήλωναν υπερήφανοι για τη θέσπιση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης αλλά στη συνέχεια έκαναν ότι μπορούσαν για να την απαξιώσουν.

Στα θέματα ισότητας των φύλων: Ξέρετε πολύ καλά ότι στο ελάχιστο χρονικό διάστημα έγινε το Πρόγραμμα 2004-2007, το οποίο αφορά θέματα ισότητας. Σας το έχει παρουσιάσει άλλωστε η κα Τζένη Τσουμάνη που είναι ένας άνθρωπος που προέρχεται από σας.

ΟΔ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Από δω, από την καρδιά μας.

ΠΡ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και ξέρετε ότι αυτή η Κυβέρνηση, τέτοια στελέχη, δεν τα επέλεξε με κανένα κομματικό κριτήριο αλλά με γνώμονα την ικανότητά τους. Γιατί, παραδείγματος χάρη, ούτε το ΚΕΘΙ, ούτε τη Γενική Γραμματεία θελήσαμε να τη χρησιμοποιήσουμε ως φυτώριο κομματικών στελεχών. Κι ας έρθουν να μου πουν αν ποτέ προηγουμένως υπήρξε Πρόγραμμα σαν το Πρόγραμμα 2004-2007, το οποίο ξέρετε ότι τουλάχιστον αρχίζει να αποδίδει, σε συνεργασία με το Υπουργείο Απασχόλησης, τουλάχιστον για τι 5.000 θέσεις εργασίας, σε ότι αφορά μικρές και μεγαλύτερες επιχειρήσεις, μικρομεσαίες και μεγαλύτερες επιχειρήσεις και ιδίως για θέματα της απασχόλησης των γυναικών.

Υπάρχουν κι άλλα θέματα τα οποία αφορούν την ισότητα, ιδίως το θέμα της αποφυγής και της αντιμετώπισης του trafficking και ούτω καθεξής, ζητήματα τα οποία χειριζόμαστε μαζί με το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Στον τομέα της Πολιτικής Προστασίας: Κάποιοι, κυρίες και κύριοι, ίσως να αναρωτιούνται τι δουλειά έχει η Πολιτική Προστασία. Κάποιοι νομίζουν ότι η Πολιτική Προστασία τι χρειάζεται, όταν γίνεται ένας σεισμός, λοιμός, καταποντισμός, όταν κάποιοι τρέχουν να δουν τι έγινε. Αυτό βλέπαμε μέχρι τώρα. Χωρίς να ξέρουμε τι τεράστιες επιπτώσεις έχει η πλημμύρα, η καταστροφή, για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και γενικότερα για το κοινωνικό σύνολο.

Δεν θα πω τίποτα επιπλέον. Εγώ, θα παρακαλέσω, μόνο σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα που είμαστε στο Υπουργείο, να παρατηρήσετε τι συνέβη το φετινό χειμώνα, που ήταν βαρύς χειμώνας. Μην κοιτάτε που δε χιόνισε στην Αττική, αυτό συνέβη σ' ολόκληρη την υπόλοιπη Ελλάδα. Πείτε όμως έκλεισε μία κεντρική αρτηρία, προκλήθηκε κάποιο σοβαρό πρόβλημα; Και δείτε επίσης τι συνέβη στον Έβρο.

Όποιος κατάγεται από εκεί ξέρει ότι δυο τουλάχιστον φορές ο Έβρος κατέβασε τεράστιες ποσότητες νερού. Τέτοιο φαινόμενο δεν παρατηρήθηκε τα 80 τελευταία χρόνια. Ενώ από τη Βουλγαρία δεν μας ειδοποίησαν εγκαίρως για ποσότητες νερού που έρχονται. Κι αυτή η διαχείριση όμως έγινε χωρίς να πλημμυρίσει τίποτα εκτός προγραμματισμού. Ότι πλημμύρισε, ήταν αποτέλεσμα δικών μας τεχνητών παρεμβάσεων στην πλειονότητα σε ακαλλιέργητες εκτάσεις.

Κηρύξαμε το Νομό σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, πριν καν προκύψουν τα προβλήματα, και θέσαμε για πρώτη φορά τον Στρατό στη διάθεση της Πολιτείας μ' ένα προγραμματισμό πρωτόγνωρο κατά γενική ομολογία πάντων.

Αυτά δεν γίνονται ως δια μαγείας. Το λέω αυτό γιατί κάποιοι γιατί μας ρωτάτε «τι κάνατε»; Αυτά θέλουν ξενόχτι, επιμονή, συνέπεια. Και όπως σας είπα το κόστος, ότι δεν παίρνεις μπράβο για πράγματα που κάποιοι θεωρούν αυτονόητα.

Η μετανάστευση, είναι το τελευταίο, μεγάλο θέμα και για σας και για την κοινωνία μας. Δεν είχαμε μεταναστευτική πολιτική και το ξέρετε. Πρώτα ήρθαν οι μετανάστες και μετά κοιτάξαμε να δούμε τι θα κάνουμε. Ήδη κάναμε δυο πράγματα: Πρώτα-πρώτα επιταχύναμε τις διαδικασίες με τις άδειες κλπ, με μια νομοθεσία που αμέσως θεσπίσαμε, το ν. 3242, ώστε να μειωθεί η ταλαιπωρία τους στο ελάχιστο δυνατό. Τώρα έχουμε μονάχα 4 με 5

μήνες καθυστερήσεις σε ό,τι αφορά τις άδειες, όταν βρήκαμε 12 και 14 και 15 μήνες καθυστερήσεις όταν ανέλαβα το Υπουργείο.

Το κυριότερο όμως έργο μας είναι ότι το νομοσχέδιο που έχουμε έτοιμο, το οποίο θα περάσει φαντάζομαι σε 15 μέρες απ' την Κυβερνητική Επιτροπή, και αφορά τη μεταναστευτική πολιτική. Την αλλάζουμε στο σύνολό της. Αποκτούμε μεταναστευτική πολιτική, με την έννοια ότι από εδώ και πέρα, χωρίς να βάζουμε ποσοστώσεις, που κ. Πρόεδρε, αγαπητά μέλη του ΣΕΒ, δεν ταιριάζουν στην Ελλάδα και νομίζω ότι απέτυχαν και κυρίως στην Ιταλία όπου έγινε προσπάθεια να εφαρμοστούν.

Θα ξέρουμε πλέον με βάση κάθε προξενείο και τις μελέτες του ΟΑΕΔ, πόσοι, έρχονται στην Ελλάδα κι όταν έρχεται κάποιος εδώ για ποιο λόγο έρχεται. Έρχεται για τουρισμό; Έρχεται για σπουδές; Έρχεται για εργασία; Αν έρχεται για εργασία, θα γνωρίζουμε και πού θα εργαστεί, και τι κοινωνική ασφάλιση θα έχει, πριν έρθει στην Ελλάδα και όχι όταν μπει μέσα στη Χώρα. Παράλληλα δε θα είναι δυνατή η μετατροπή της βίζας, της τουριστικής π.χ. ή σπουδαστικής, σε άλλη χρήση.

Αυτά θα υλοποιηθούν με το πέρασμα των σχετικών αρμοδιοτήτων, σε επίπεδο τελικής απόφασης, στην Περιφέρεια, ώστε να μην υπάρχει αυτό το αλαλούμ σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της πολιτικής μας.

Κυρίες και κύριοι μακρηγόρησα, τελειώνω μ' αυτό: Ξέρετε, στην πορεία των κυβερνήσεων και των πολιτικών γενικά, δεν μετρούν οι προθέσεις. Μετράει το αποτέλεσμα. Κλείνω λέγοντάς σας ότι και στα θέματα της διαφάνειας, ότι μέτρα έχουμε πάρει, όπως ήταν και το θέμα που αφορά το «βασικό μέτοχο», ήταν μέτρα για να αποκαταστήσουμε τον ανταγωνισμό. Για να μη χρησιμοποιούνται ΜΜΕ, ως μέσα πίεσης. Και ξέρουμε ότι αυτό αποτελεί μια απ' τις κακοδαιμονίες του Τόπου, όχι γιατί το λέω εγώ!

Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να διαβάσετε, αν δεν το έχετε κάνει ήδη είμαι βέβαιος ότι το έχετε κάνει - την τελευταία έκθεση της «Διεθνούς Διαφάνειας». Εξακολουθούμε, ως Χώρα, να είμαστε 49^{οι} στις 150, αλλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση είμαστε ήδη 25^{οι} στους 25. Μας πέρασαν και οι 10 νέες Χώρες - μέλη.

Και λέει η «Διεθνής Διαφάνεια»: «Το μεγαλύτερο πρόβλημα σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, δεν έγκειται στη διαφθορά που παρατηρείται σε άλλες χώρες, της Λατινικής Αμερικής κλπ, έγκειται στην έμμεση επιρροή - δεν είναι δικά μου τα

λόγια, είναι τα λόγια *verbatim* - των Μέσων με όλους εκείνους οι οποίοι χειρίζονται δημόσιες συμβάσεις».

Γνώμονάς μας, σας διαβεβαιώ, είναι η αποκατάσταση του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού, η ελευθερία της οικονομίας μας, οι κανόνες, ο Ελληνικός Λαός και οι επιχειρήσεις που θέλουν να λειτουργήσουν υγιώς. Γιατί, το επιχειρείν σε μια πραγματικά φιλελεύθερη οικονομία, είναι επιχειρείν απ' τον ίδιο τον λαό και για τον λαό, το κέρδος ουδέποτε μπορεί να δαιμονοποιηθεί. Κάποιοι το δαιμονοποίησαν στο παρελθόν και τους απάντησε η ίδια η ιστορία.

Εμείς, ως Κυβέρνηση, θεωρούμε ότι κάλλιστα μπορεί να συνυπάρξει το δημόσιο συμφέρον και το ιδιωτικό συμφέρον. Αρκεί το ιδιωτικό συμφέρον να λειτουργεί με κανόνες και να υπάρχουν κυρώσεις. Μ' αυτές τις βάσεις πορευόμαστε, με αυτές θα μας κρίνετε!

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ